 ISSN 2601-7105 online / doi: 10.24193/entomolrom.28.7

Memories of Marin Goia

Amintiri despre Marin Goia

Vlad Dincă

I first met Marin Goia in 2002, a few months after I started attending the courses of the Faculty of Biology and Geology, at Babeș-Bolyai University in Cluj-Napoca. As a young student who had been fascinated by Lepidoptera since childhood, I was eager to pursue my passion in Cluj, where several experienced lepidopterists were active and where the headquarters of the Romanian Lepidopterological Society (SLR) were located. Writing to him in order to pay for the yearly membership fee for the SLR (he was the

L-am întâlnit pentru prima oară pe Marin Goia în anul 2002, la câteva luni după ce am început să frecventez cursurile Facultății de Biologie și Geologie din cadrul Universității Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca. Fiind un tânăr student fascinat de lepidoptere încă din copilărie, eram nerăbdător să îmi urmez pasiunea la Cluj, unde activau mai mulți lepidopterologi experimentați și unde se afla sediul Societății Lepidopterologice Române (SLR). Scriindu-i pentru a achita cotizația anuală de membru al SLR (pe

Fig. 1. Marin Goia and Vlad Dincă on Dealul Feleacului, Gheorgheni forest, 26 March 2005. (self timer photo)
Marin Goia și Vlad Dincă pe Dealul Feleacului, pădurea Gheorgheni, 26 martie 2005. (fotografie cu autodeclanșator)

Fig. 2. Marin Goia in Rodna Mountains (Blazna camp), sorting moths sampled with a light trap, 26 July 2005. (photo V. Dincă)
Marin Goia în Munții Rodnei (tabăra Blazna), procesând fluturi nocturni colectați cu ajutorul unei capcane luminoase, 26 iulie 2005. (foto V. Dincă)

treasurer of the society at that time), we also agreed to make a field trip together and explore butterfly diversity around the city of Cluj. That first trip left a profound impression on me because Marin Goia knew how to prepare an excellent itinerary, which allowed us to observe many species of butterflies, several of them new to me. More importantly, he was willing to help me develop my knowledge on Lepidoptera, which represented a great opportunity.

From that time on, and especially until 2006 when I finished my Master's degree in Cluj, we made countless field trips together in search of butterflies, mainly in the surroundings of the city. After a long day in the field under the scorching sun, we almost always had the little pleasure of savouring a cold beer and planning the next trip. Together with other colleagues, we also made some very enjoyable field trips to more distant areas, such as Rodna and Retezat Mountains, as well as some moth hunting using light traps.

Marin Goia had a very good knowledge of Romanian Lepidoptera in general and an exceptionally good understanding of the composition and distribution of butterflies around Cluj. He was a keen observer and an excellent teacher when it came to the ecology, behaviour, or identification of lepidopterans. Next to

atunci, era trezorierul societății), am căzut de acord să realizăm o ieșire pe teren pentru a explora diversitatea fluturilor diurni din împrejurimile Clujului. Acea primă ieșire împreună m-a impresionat profund deoarece Marin Goia a știut cum să pregătească un itinerar excelent, care ne-a permis să observăm numeroase specii de fluturi, dintre care mai multe erau noutăți pentru mine. Mai important, era dispus să mă ajute în eforturile de a-mi dezvolta cunoștințele despre lepidoptere, ceea ce reprezenta o oportunitate deosebită.

Din acel moment și mai ales până în 2006, când am terminat studiile de master la Cluj, am realizat nenumărate ieșiri pe teren împreună, în căutarea fluturilor mai ales în împrejurimile orașului. După o zi lungă pe teren sub soarele arzător, aproape întotdeauna aveam mica plăcere de a savura împreună câte o bere rece, timp în care plănuiam următoarea călătorie. Alături de alți colegi, am realizat și expediții foarte reușite în zone mai îndepărtate, precum Munții Rodnei sau Munții Retezat, dar și câteva vânători de fluturi nocturni utilizând capcane luminoase.

Marin Goia cunoștea foarte bine lepidopterele României în general și avea un nivel excepțional de înțelegere al compoziției și distribuției fluturilor diurni

Fig. 3. Marin Goia in Retezat Mountains (Piule Peak in the background), 7 August 2006. (photo V. Dincă)
Marin Goia în Munții Retezat (Vârful Piule vizibil în fundal), 7 august 2006. (foto V. Dincă)

Fig. 4. Marin Goia at Suatu (Cluj county), 30 August 2011. (photo V. Dincă)
Marin Goia la Suatu (județul Cluj), 30 august 2011. (foto V. Dincă)

him, I managed to see for the first time numerous species of Lepidoptera, especially butterflies, some of which occur extremely locally in Romania and/or Europe. Very meticulous, he inspired high standards regarding the precise identification of morphologically similar species and taught me things that I remember and use even to this day.

Field trips together were always a joy for me and Marin Goia never took unnecessary risks, being also very calm in the face of danger. I remember that once, while hiking on Feleacu Hill near Cluj, we suddenly came face to face with a huge shepherd dog, one of the largest I had ever seen. The dog, also apparently rather surprised by our appearance, was preparing to attack, but Marin did not panic: he firmly stood his ground, without provoking the dog, but making well visible a relatively large wooden stick that he had been carrying as a hiking aid. His calculated actions and decisions taken in fractions of a second probably saved us as the dog decided to retreat, and we left the area safely.

Marin Goia has been not only a friend, but also one of the lepidopterists who most supported and shaped my start as a researcher of butterflies and moths. Together, we published some of the earliest scientific papers in my career, including my first report of a species new to the Romanian fauna (*Apotomis infida*).

Although life brought us geographically further apart once I started my doctoral studies abroad, we tried to keep in touch, even though I always regret not having been able to meet him more often, especially in recent years.

Dear Marin, I will never forget our times together, your support and, most of all, your friendship.

din împrejurimile Clujului. Era un observator pasionat și un profesor excelent în ceea ce privește ecologia, comportamentul sau identificarea lepidopterelor. Alături de el am reușit să văd pentru prima dată numeroase specii de lepidoptere, cu precădere fluturi de zi, dintre care unii au populații extrem de localizate în România și/sau Europa. Foarte meticulos, inspira standarde înalte referitor la identificarea precisă a speciilor cu morfologie similară, învățându-mă aspecte pe care mi le amintesc și pe care le utilizez chiar și în prezent.

Excursiile împreună au fost întotdeauna o bucurie pentru mine, iar Marin Goia nu și-a asumat niciodată riscuri inutile, fiind și foarte calm în fața pericolului. Îmi amintesc că odată, în timpul unei drumeții pe Dealul Feleacului de lângă Cluj, ne-am întâlnit brusc față în față cu un câine ciobănesc uriaș, unul dintre cei mai mari pe care i-am văzut vreodată. Câinele, aparent și el destul de surprins de prezența noastră, se pregătea să atace, însă Marin nu a intrat în panică: a rămas ferm pe poziție, fără să provoace câinele, dar indicându-i un băț destul de respectabil pe care îl utiliza în drumeție. Acțiunile lui calculate și deciziile luate în fracțiuni de secundă probabil ne-au salvat, deoarece câinele a decis să se retragă și am părăsit zona în siguranță.

Marin Goia a fost nu doar un prieten, ci și unul dintre lepidopterologii care mi-au susținut și modelat în mare măsură începutul ca cercetător al fluturilor. Împreună, am publicat unele dintre primele lucrări științifice din carieră, inclusiv prima mea semnalare a unei specii noi pentru fauna României (*Apotomis infida*).

Cu toate că viața ne-a îndepărtat geografic odată ce mi-am început studiile doctorale în străinătate, am încercat să păstrăm legătura, deși regret mereu că nu l-am putut întâlni mai des, mai ales în ultimii ani.

Dragă Marin, nu voi uita niciodată momentele petrecute împreună, sprijinul tău și, mai presus de toate, prietenia ta.

Vlad Dincă
”Grigore Antipa” National Museum of Natural History
Șos. Kiseleff 1, 011341, Bucharest, Romania.
E-mail: *vlad.dinca@antipa.ro*

Received: 30.11.2024
Accepted: 15.12.2024
Published online: 31.12.2024
Article number: ER28202407
doi: 10.24193/entomolrom.28.7